

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Rimbrevpenne, eller den korsørske Svane

Citation: Baggesen, Jens: "Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890", i Baggesen, Jens: *Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890*, 1889-1903, s. 211. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen02val-shoot-idm140651420330784/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890

Paa den af Phøbus og Merkur
 I Fællesskab anlagte Bane,
 Der løber jordnær, i det Graa,
 Dybt under din, der blandt Kometer,
 høit over alle ni Planeter
 Sig himmelhæver i det Blaa —
 Med Ord, som sig lidt mindre bugte,
 Og ei saa stærkt i Ruffomsruff:
 Af Klopstocks Desner, Ewalds Musf,
 Og Miltons Tempelvirak lugte:
 At rime, hvem jeg skrive vil,
 Arimelige Breve til.

Hvergang jeg sidder paa den Hoppe
 (Thi Swanen, som jeg sadler best
 Og rider helst, er ingen Hest),
 Kan fanden selv mig ikke stoppe.
 Det gaaer med hurra, hop, hop, hop!
 I Trav og susende Gallop,
 Trods Snuen, mod hvis Aand jeg ryger,
 Tobias mod Asmodi lig
 (Den diævelagtigste for mig
 Af alle Evets stemme Syger),
 Trods Træk, der gennem Taagen stryger,
 Trods Hagl, og Storm, og alle Byger,
 Trods Sneen, der imod os fyger;
 (Hær, hvergang det gaaer til dig,
 Hun løber løbsk, med Surr i Panden
 [Jeg nteener Hoppen, klare Ven,
 Den nys omtalte Riimbrev-Den],
 Som hun var ganske fra forstanden,
 Med saadan fart, med saadan hast,
 At Sadelgiorden ofte springer,
 før jeg har rigtig sat mig fast —
 At Stof og Steen om Øret klinger

I Veiens Pæs og Veirets Slud,
 Saa Kappen flaaer mig agter ud
 Bag Hovedets og Halens Vinger,
 Og jeg seer reent forstyret ud,
 Med Tab af Lemmen, Tab af Hatten,
 Og ofte selv af Halsens Klud,
 Beständig i Begreb med Dratten
 Og Kaffens Knæk og Hiernens Brud —
 Det gaaer som i et evigt Skud,
 Som i en Præl af Biskop Hansen —
 Som paa et Bal hos salig Knud —
 Som om der agter i var Krud,
 Og der var gaaet Jød i Svandsen:
 Heil snup i Tridje! snup i Tød!
 Skump fruent lystig om i Dandsen!
 Hvir af paa foppen! Skødet ud!
 Bras op i Toppen! fyr i Krandsen!
 fyr i Kabysen! fyr paa Standsen!
 friff! Kiel i Veiret! friff, min Brud!
 Det stryger i et smuldent flud,
 Saa glat, saa let, saa langt fra Brud,
 fra Skulp, fra Støden og fra Standsen,
 Som om jeg gleeed paa Strid i Glandsen
 Og farten af et Stjerneflud.)

Hvad min Billel — som Parenthesen
 Om den forseerfste Svanes Væsen
 har gjort lidt længer, end maa skee
 Den burde være, skal man see —
 Dig egentlig har at berette,
 Er ellers, forteligen, dette:

Jeg glemte nok min Tegnebog
 forleden Dag hos dig med Brevet,
 Jeg alt dig dengang havde skrevet.